

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/168/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

329/2011. (XI. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. március 10-én előterjesztett **panaszát** a 2011. november 16-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos beadványát szóban terjesztette elő a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságon, az arról felvett jegyzőkönyv az alábbiakat rögzíti.

A panaszos a [...] Mozgalom országos és megyei alelnökeként tett bejelentést, amely szerint 2011. március 9-én 17 óra 15 perc és 25 perc közötti időben Gy. településen, B. utca – R. utca sarkán megállították a rendőrök, igazoltatták és álláspontja szerint általa el nem követett szabálysértés miatt ellene feljelentést tettek. Utóbbiról egy helyszíni jegyzőkönyvet állítottak ki, amelyet a panaszos aláírt, de amelyben a szabálysértés elkövetését nem ismerte el.

A bejelentési jegyzőkönyvet felvevő V. F. r. alezredes tájékoztatta a bejelentőt, hogy más hamisan nem vádolhat, illetőleg figyelmeztette az igazmondás törvényi kötelezettségére. A bejelentő a figyelmeztetéseket tudomásul vette, majd a történéseket saját szavaival adta elő.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Elmondása szerint a jegyzőkönyv bevezető részében megjelölt helyen és időben egy kék színű, [...] forgalmi rendszámú, [...] típusú személygépkocsival egyedül közlekedett Gy. belterületén a lakása felé. A F. út és a B. utca sarkán arra lett figyelmes a visszapillantó tükörben, hogy egy fehér színű kisbusz közlekedik mögötte, és a benne ülő rendőrök integettek a kezükkel, illetve a gépjármű ablakában lévő kék színű villogó fénnel jeleztek. A panaszos hazafelé tartott, így bekanyarodott a B. utcára, majd az út jobb oldalán leállt. Ekkor az autóját baloldaltól megelőzte a fehér kisbusz, és beparkolt elé, eközben a panaszos a gépkocsiban ült. A fehér buszból három férfi szállt ki, akik sötét színű ruházatban voltak. A panaszos arra is utal, hogy nála a három férfi közül kettő 15-20 cm-rel, míg a harmadik csupán néhány centivel, de magasabb volt, továbbá a két magas rendőr közül az egyik szőke hajú volt, a másik fekete göndör hajú. A három férfi sötét színű ruházatán, a mellkasukon valamiféle szám volt. Megjegyzi a panaszos, hogy ugyanaz a három személy aznap 14 óra körüli időben már igazoltatta őt a B. utcában, és akkor közölték, hogy rendőrök, és hogy azért vonták intézkedés alá, mert a biztonsági övét nem használta, amely magatartásával szabálysértést követett el, és ami miatt feljelentést tesznek ellene. Azt követően kitöltöttek egy jegyzőkönyvet, amelyen a szabálysértést a panaszos elismerte, a jegyzőkönyvet aláírta, és annak egy példányát meg is kapta.

A délután zajlott események során, a panaszos megállítást követően a szőke hajú rendőr odalépett a panaszos gépkocsijának bal első ajtajához, akkorra a panaszos is kinyitotta már az ajtót. Köszönt a rendőrnek, hogy „Jó napot”, utalt rá, hogy aznap már találkoztak, és kérdezte, hogy mit követett el. Erre a szőke rendőr azt felelte, hogy ugyanazt, amit délelőtt. A rendőr ezután felszólította a panaszost, hogy szálljon ki a kocsiból és adja át az okmányait, aminek a panaszos eleget is tett. Az okmányokkal együtt mind a négyen a kisbusz elejéhez mentek, ahol a panaszos mondta a rendőröknek, hogy nem követett el szabálysértést, a biztonsági öve be volt kapcsolva. Ezt hallva a három rendőr egymásra nézett, és a szőke azt mondta, hogy ők mind a hárman látták, hogy csak oda volt téve a panaszos elé a biztonsági öv, de nem volt bekapcsolva. Arra is felhívták a panaszos figyelmét, hogy ők hárman vannak, a panaszos pedig egyedül.

Ekkor érkezett a helyszín közelébe még egy rendőrségi gépjármű, amelyen rendőrség felirat és a tetején megkülönböztető jelzés is volt. A panaszos megállította az érkező rendőrautót, és segítséget kért. Elmondta, hogy szabályosan közlekedett, amikor a három rendőr megállította, akik azt állítják, hogy nem volt bekapcsolva a biztonsági öve. A megszólított rendőr a panaszosnak azt felelte, hogy nem tehet semmit, mert egy másik rendőr intézkedésébe nem avatkozhat bele, majd távozott is a helyszínről.

Időközben a három rendőr közül az alacsonyabbik kitöltötte a jegyzőkönyvet, amelyet a panaszos nem volt hajlandó aláírni, mert nem ismerte el a szabálysértés elkövetését. Ekkor a jegyzőkönyvet kitöltő rendőr mondta a panaszosnak, hogy ebben az esetben a jegyzőkönyvön azt húzza alá, hogy nem ismeri el a felelősségét. A panaszos így is tett, és aláírta a jegyzőkönyv két példányát, amelyből az egyiket megkapta. Miután a jegyzőkönyvet aláírta, a szőke magas rendőr jelezte a panaszosnak, hogy át fogják vizsgálni a kocsiját. Ezt követően mind a négyen odamentek a járműhöz, ahol az egyik rendőr egy fekete kesztyűt húzott fel, és a gépkocsiba behajolva annak nyitott ajtaján keresztül vizsgálta a gépjármű belső terét. A panaszos megjegyzése szerint a rendőrök a gépkocsiból nem vettek ki és abba nem is tettek be semmit. Benéztek az ülések alá és a gépkocsi kesztyűtartójába is, illetve amikor kérésükre a panaszos kinyitotta a csomagtartót, azt is átvizsgálták. A rendőrök a panaszostól sem vettek el semmit.

A panaszos megjegyzi, hogy tudomása szerint a faluban három térfigyelő kamera működik azon az útszakaszon, ahol megállítást megelőzően közlekedett, ezt a rendőröknek is jelezte, és kérte, hogy nézzék vissza ezeknek a kameráknak a felvételeit arról, hogy be volt kapcsolva a biztonsági öve. A jegyzőkönyv rögzítésének ezen a pontján a panaszos pontosította az általa korábban elmondottakat azzal, hogy amikor megállították a rendőrök, azt mondták, hogy nem volt bekapcsolva a biztonsági öve, és amikor a panaszos utalt rá, hogy nézzék vissza a felvételeket, mert a jegyzőkönyvet nem fogja aláírni, akkor mondták már azt a rendőrök, hogy a biztonsági öv a panaszos előtt volt, de nem volt bekapcsolva.

Miután a rendőrök átnézték gépkocsit, a panaszossal közölték, hogy távozhat. A panaszos beült az autójába, és hazament.

A panaszos hozzáfűzi, hogy az első intézkedésnél rajta és a három rendőrön kívül jelen volt a fia, valamint az utcából több 6-7 éves gyerek és pár felnőtt is. Arra, hogy kik voltak a felnőttek, már nem emlékszik. A második rendőri intézkedés során rajta és a három rendőrön kívül azonban más nem tartózkodott a helyszínen. Tőlük kb. 15-20 méterre, a bolt előtt állt ugyan 8-10 fekete ruhás személy, akiket a panaszos gárdistákként ismer, de csak annyit tud róluk, hogy más településekről érkeztek. Előadása szerint továbbá az első rendőri intézkedés során a panaszos felhívta a Gyöngyösi Rendőrkapitányság vezetőjét, és jelezte, hogy nem tudja felkeresni, mert rendőri intézkedés alá vonták. A kapitányságvezető kérdésére, hogy mit követett el, a panaszos elmondta, hogy nem használta a biztonsági övet. A második intézkedést követően, amikor hazaért, újra felhívta a gyöngyösi rendőrkapitányt más ügyben, akkor már nem beszélt neki a rendőri intézkedésről.

A panaszt azért kívánja előterjeszteni, mert a rendőrök második intézkedésének nem volt valóságalapja, olyan cselekménnyel vádolták meg, amit nem követett el, és fellépésükkel pont gárdisták előtt szégyenítették meg a panaszost mint kisebbségi vezetőt. A rendőrök fizikailag nem bántották, de éreztették vele, hogy cigány, noha kifejezetten nem mondták, hogy a fellépésük oka a panaszos kisebbségi származása lenne vagy az, hogy a panaszos kisebbségi vezető.

A jegyzőkönyvet rögzítő rendőr tájékoztatását követően a panaszos jelezte, hogy azt kéri, ügyét a Testület vizsgálja ki. Kérte továbbá a helyi rendőri vezetőktől, hogy azok a rendőrök, akik a településen fognak a jövőben szolgálatot teljesíteni, részesítsék egyenlő elbánásban a cigányságot és a vezetőiket.

2) A jegyzőkönyvhöz csatolt iratok tanúsága szerint a panaszost a nap folyamán elsőként 14 óra 20 perckor vonták rendőri intézkedés alá a település területén belül, a B. utca 9. szám előtt biztonsági öv használatának elmulasztása miatt. A 14 óra 35 perckor lezárt jegyzőkönyvben a panaszos a szabályszegés elkövetését elismerte. A második intézkedésre 17 óra 15 perckor került sor ugyancsak a település területén belül, a B. téren, szintén biztonsági öv használatának elmulasztása miatt. A panaszos a jegyzőkönyvet 17 óra 25 perckor írta alá, a szabálysértés elkövetését ez alkalommal nem ismerte el.

II.

1) A sérelmezett intézkedést fogantató rendőrök – H. G. r. főrm., N. Sz. r. őrm. és M. Á. r. tőrm. – 2011. április 29-én az alábbi tartalommal készítették jelentést. Előadásuk szerint 2011.

március 9-én 10 órától 22 óráig teljesítettek szolgálatot E. településről Gy.-re érkezve egy szolgálati mikrobuszal. A községben fokozott ellenőrzés volt elrendelve.

A jelentés tartalmazza a 14 óra 20 perckor foganatosított első megállítást és szabálysértési feljelentés körülményeit is, mivel azonban ezek az ügy szempontjából nem relevánsak, ezért részletes ismertetésüktől a Testület eltekint, leszámítva azt a – panaszosi állítást alátámasztó – momentumot, hogy az első alkalommal a szabályszegés elkövetését a panaszos elismerte, az erre vonatkozó nyilatkozatot a kiállított jegyzőkönyvön aláírta.

A jelentés releváns része szerint 17 óra 13 perc körüli időpontban a F. úton újra a rendőrökkel szemben közlekedett a panaszos a gépkocsijával, és a biztonsági öv használatát jól láthatóan mellőzte. Ez alkalommal a panaszos az autóban egyedül utazott. Őt a rendőrök jelzőtárcsa használatával állították meg, és a panaszos gépkocsija elé leparkoltak. Az intézkedő rendőr a mikrobuszból kiszállva látta, hogy a panaszos épp akkor húzza maga elé a biztonsági övét. A panaszossal a rendőr ekkor ismét közölte nevét, jelvéyszámát, beosztási helyét, az intézkedés tényét és célját, továbbá azt, hogy szabályszegést követett el. A panaszos felháborodva közölte, hogy ő használt biztonsági övet, nem követett el szabályszegést. A panaszos leintett egy arra közlekedő járóautót is, hogy védelmére keljen a benne ülő rendőr, és közölte vele is, hogy nem követett el szabálysértést. A járóautóban ülő rendőr közölte, hogy nem ő az intézkedő rendőr, majd távozott.

Az intézkedés során a rendőrök átvizsgálták a panaszos gépkocsiját, majd a szabályszegésről újabb jegyzőkönyvet állítottak ki, amit a panaszos aláírt, de a szabályszegés tényét nem ismerte el. Közölte a rendőrökkel, hogy ebből lesz majd még ügy.

A rendőrök megjegyzik, hogy mindkét intézkedés során kulturáltan és differenciáltan jártak el, részrehajlás nélkül, objektíven intézkedtek.

2) A panaszossal szemben a hatóság mindkét szabálysértés miatt pénzbírságot szabott ki.

III.

A Testület a panaszos beadványa és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratok és információk ismeretében megvizsgálta a panaszossal szemben foganatosított intézkedés jogszerűségét és az intézkedés végrehajtásának módjával kapcsolatos jogszabályi követelmények teljesülését.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 13. § (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való, az 54. § (1) bekezdésében rögzített emberi méltósághoz, az 59. § (1) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez, a 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz való alapvető jogait.

1) A panaszos beadványában előadja, hogy azért kívánt panaszt előterjeszteni, mert a rendőrök második intézkedésének nem volt valóságalapja, olyan cselekménnyel vádolták meg, amit nem követett el.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-a szerint akinek a „IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett jogszabályhely a Testület hatáskörét az Rtv. V. fejezetében szabályozott intézkedésekre, a VI. fejezetben szereplő kényszerítő eszköz-alkalmazásokra, valamint a IV. fejezetben szereplő általános elvekre korlátozza. Ennek értelmében a Testület hatáskörén kívül esik annak megállapítása, hogy a panaszos elkövetett-e a rendőri intézkedést megelőzően szabálysértést.

A Testület ugyanakkor utal töretlen gyakorlatára, miszerint – a szabálysértés megvalósulásának kérdésében való állásfoglalás nélkül –vizsgálnia kell azt, hogy a szabálysértés elkövetésének az adott intézkedéshez szükséges fokú gyanúja fennállt-e. Abban az esetben ugyanis, ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény alapvető értékelését akkor, amikor a rendőrség jogalapként szabálysértés gyanújára hivatkozik, az alapjog-korlátozás vizsgálata kiüresedne. Ebben a körben a Testület az alábbiakat rögzíti.

A rendőrök előadása szerint intézkedésük kiváltó oka az volt, hogy a panaszos – aznap már másodszor – becsatolt biztonsági öv nélkül vezette a gépkocsiját. A panaszos ezzel szemben azt állítja, hogy a második intézkedést megelőzően nem követett el szabálysértést.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése értelmében „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak”. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az intézkedési kötelezettséget megalapozza a szabálysértések észlelése is: „bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 48. §-ának (4) bekezdése értelmében „a külön jogszabályban meghatározott M1, M2, M3, N1, N2, N3 kategóriájú gépkocsiban, amelynek meghatározott üléseit biztonsági övvel kell felszerelni, továbbá olyan járműben, amelynek üléseit biztonsági övvel szerelték fel, az ülésen utazó személynek a biztonsági öv becsatolásával kell magát rögzíteni”.

A közúti közlekedésről 1988. évi I. törvény 20. §-ának (1) bekezdése alapján az e törvényben, valamint külön jogszabályban és közösségi jogi aktusban a biztonsági öv, a gyermekbiztonsági rendszer, a motorkerékpár-bukósisak és a mobil rádiótelefon használatára vonatkozó rendelkezések megsértői bírság fizetésére kötelezhetők.

Nyilvánvaló tehát, hogy amennyiben a rendőrök valóban úgy látták, hogy a panaszos a második alkalommal is biztonsági öv nélkül közlekedett, akkor intézkedési kötelezettségük keletkezett.

A panaszosi és a rendőri előadás ellentmond egymásnak abban, hogy a panaszos öve a második rendőri intézkedés előtt be volt-e csatolva.

A Testület – töretlen gyakorlata szerint – csak abban az esetben állapítja meg egy szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára alapozott rendőri intézkedés – jelen esetben panaszos megállításának és igazoltatásának – indokolatlanságát, és ennél fogva jogszerűtlenségét, ha kétségtelenül megállapíthatónak találja, hogy a kérdéses cselekménynek még a minimális gyanúja sem állt fent az adott körülmények között.

Bár az a tény, hogy a panaszos az első alkalommal a rendőrök szerint is elismerte a felelősségét, a panaszos szavahihetőségét erősíti, önmagában erre a tényre alapozva a Testület nem látta kétséget kizáróan eldönthetőnek, hogy a panaszosi vagy a rendőri verzió felel meg a valóságnak. Ennél fogva **a Testület nem találta megállapíthatónak, hogy a panaszos megállítása és igazoltatása indokolatlan, így a panaszos személyes adatokhoz való jogát sértő lett volna.**

2) A Testület a sérelmezett rendőri intézkedés részeként vizsgálta a panaszos gépjárműve átvizsgálásának jogszerűségét is. A panaszosi és a rendőri előadás egybehangzó az átvizsgálás megtörténtét illetően, a rendőri jelentés azonban nem tartalmaz információt az intézkedés okára és jogcímére nézve.

Az Rtv. 29. § (6) bekezdése értelmében a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi.

Megállapítható, hogy jelen esetben a jármű átvizsgálásának egyik indoka sem állt fent. A panaszos személyazonossága ismert volt, a panaszos terhére rótt szabálysértés bizonyításához a vizsgálatra nem volt szükség, a rendőri jelentésből megismert körülmények nem utalnak rá, hogy a panaszos részéről a közrendet, közbiztonságot fenyegető veszély, vagy vele szemben bűncselekmény gyanúja felmerült volna.

Mint minden rendőri intézkedés, a gépjármű átvizsgálás is célhoz kötött. Az ügy körülményei alapján nem mutatható ki olyan legitim cél, amely a konkrét esetben a vizsgálatot indokoltá tette volna. Erre tekintettel **a Testület megállapította, hogy a panaszos járművének átvizsgálása megfelelő jogalap nélkül történt, és így tulajdonhoz való jogának sérelmét okozta.**

3) A panaszos az intézkedéssel összefüggésben azt is kifogásolja, hogy arra a panaszos által gárdistákként ismert személyek előtt került sor, így azzal a rendőrök megszegényítették a panaszost, mint kisebbségi vezetőt. A panaszos szintén sérelmezi, hogy éreztették vele, hogy cigány, noha fizikailag nem bántották, és kifejezetten nem utaltak a panaszos származására, vagy kisebbségi vezetői funkciójára az intézkedés során.

a) Az Rtv. 2. §-ából – amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait – levezethető, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelem okozásával járjon. A Testület megjegyzi, hogy a rendőri intézkedések jelentős részét végzik az eljáró rendőrök közterületen, így szinte lehetetlen annak elkerülése, hogy az egyes intézkedéseknek szemtanúi legyenek. A Testület azt sem vonja kétségbe, hogy egy forgalmasabb helyen végzett intézkedés az intézkedés alá vont számára kellemetlen, esetleg megalázó is lehet.

Ugyanakkor jelen esetben sem a panaszból, sem a rendőri jelentésekből nem derül ki az, hogy a panaszos jelezte volna az eljáró rendőröknek, hogy a helyzet számára megalázó, vagy kérte volna azt, hogy az intézkedést néhány méterrel távolabb végezzék. A panaszos ezzel összefüggésben beadványában rögzíti, hogy miután észlelte a háta mögött haladó rendőrök megállításra vonatkozó jelzését, néhány métert haladt tovább, majd a F. útról befordult a sarkon az otthona felé vezető utcába. A megállítás módja tekintetében egyezett a panaszosi és a rendőri előadás: a megállításra nem agresszíven került sor, a rendőrök addig követték a panaszost, amíg utóbbi – végső soron az általa választott helyen – megállt.

A Testület a fentiek alapján úgy foglalt állást, hogy a megállítás helye és módja tekintetében a panaszos emberi méltóságához való joga nem sérült.

b) A részlelhajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves). Ezen kötelezettség sérelmét alapozza meg, ha az eljáró rendőr az intézkedés kötelezettség lehetőségét kihasználva, azt az eljárás alá vont személlyel szembeni ellenszenve kifejezésére alkalmazza. A Testület erre tekintettel megvizsgálta a panaszos által sérelmezetteket.

A rendőrség által rendelkezésre bocsátott iratokból nem volt feltárható olyan körülmény, amely arra engedett volna következtetni, hogy a panaszost igazoltató rendőrök tudtak volna arról, hogy a panaszos helyi kisebbségi vezető, sem olyan, ami arra utalt volna, hogy az intézkedő rendőrök a panaszos kisebbségi származásának jelentőséget tulajdonítottak volna. A panaszos sem jelöl meg olyan konkrét mozzanatot (pl. használt kifejezést, mozdulatot, kitétel), amely a rendőrök hozzáállásával kapcsolatos értékelését a Testület számára értékelhető módon megalapozza.

A Testület ezért arra a megállapításra jutott, hogy az intézkedő rendőrök a panaszossal szembeni eljárásuk során a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmát nem sértették meg, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem valósult meg.

IV.

A Testület a konkrét esetben nem találta megállapíthatónak, hogy a panaszos megállítása és igazoltatása indokolatlan, így a panaszos személyes adatokhoz való jogát sértő lett volna. Úgy foglalt továbbá állást, hogy a megállítás helye és módja tekintetében a panaszos emberi méltóságához való jogát nem érte sérelem, és az intézkedő rendőrök a

panaszossal szembeni eljárásuk során a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmát nem sértették meg, ezért ebben a vonatkozásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme sem valósult meg. Megállapította ugyanakkor, hogy a panaszos járművének átvizsgálása megfelelő jogalap nélkül történt, ami a panaszos tulajdonhoz való jogának sérelmét okozta.

A Testület megítélése szerint a megvalósult jogsérelem nem érte el a súlyosságnak azon fokát, ami indokoltta tette volna a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőr-főkapitánynak, ezért döntését – az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2011. november 16.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET